

Publicerad 2015-01-20 21:05 av Suss Petersson

Lånad bild så inte den hunden i texten

Den farliga Labradoren

En härlig promenad hade de framför sig gångvägen var grusad mellan vallar utav snö Den härliga solen med d-vitaminerna svaga ljus riktade mot trion som gick i promenad takt. Nja, de två fyrbenta varelsena som ingick blande tre , små travade rent av bredvid sin matte.

-Nu tjejer tar vi en riktigt härlig rask takt så vi får röra på våra rumpor sa den enda som kunde prata i gänget. Hennes mörkbruna ögon tittade ner på de täckes klädda greyhoundsen bredvid henne. Den lockiga toffsen satt i höjd med öronen mitt på bakskallen spretade åt alla möjliga håll och skuttade som ett litet ruvsigt marsvin när hon rörde sig.

- Japp ,då blir det så! Kämpa på! Ett, två ,ett ,två! Suss ökade takten takten med spänstiga ben och tikarna bredvid henne tittade med glada rådjursögon upp på sin matte som ett jakande svar.

Kisa, den 10 månaders tiken märkte förändringen i luften först, bara en kort sekund före Tuss 18 mån. Kisa började kråma sig, göra små starter och vippa på öronen vars flikar låg framåt. Hela hunden lös bus. Tussen tittade mer avvaktande på skådespeleriet framför dom och sin matte växelvis som hon väntade på ett svar.

Ett bit framför kom en liten,väldigt tunn figur med mössan neddragen över öronen, framför den lilla mannen drog, slet och grymtade en enorm svart labrador.

Mannen flög som en pallevanta bakom hunden, det gälde knapp sekundrar innan hunden skulle ta sig lös. Innan tanken hann landa i Suss medvetande så släppte figuren framför kopplet, det lät nästan som ploppen gick ur en flaska. Hunden kom som en kanon kula genom luften. Badom,badom lät de galloperande tunga stegen.

Suss släppte sina hundar med tanken att de trots allt skulle vara snabbare en den enorma labben , samtidigt som hon sprang upp i högsnön på höger om gångbanan. Välsigt chockad och rädd, hundarna gav sig av åt den andra sidan ut på en på sommaren stort gräsmatta bredvid vägen. Labben ledsnade snart att försöka jaga ikapp de smidiga tikarna som glatt sprang sida vid sida lekande med varandra. Friheten att få springa ihop slog intresset för den stora svarta Labradoren.

Suss tanke var att så snabbt som möjligt få bort sina tikar från vägen så hon begav sig upp mot kullarna på den sidan hon hamnat på, kämpande i den höga snön. Hon kämpade med varje steg uppåt, skrikande.

- Kom nu Tussen och Kisa nu går matte hem.

I ögonvrån såg hon den jätte stora labben springa emot sig, hon vart panik slagen samtidigt lättad , hundarna skulle i alla fall inte bli bitna.

Bakom den kämpande Suss och Labradoren, skrek dess husse;

- Dasy är snäll, hon vill bara leka!

Först då vände sig Suss om och verkligen tittade på hunden. Den stora elaka kolossen till hund, med sin huggande käftar förvandlades mitt i språnget till en Dasy.

En fruktansvärt överviktig hund, med ett enormt huvud, tungan hängande åt sidan, öronen guppande fram och åter som en glad kalv på grönbete.

Springade sträckte Suss ut handen nådde att klappa Dasy lite på huvudet samtidigt som hon riktade in sig på att låta avståndet mellan henne och Dasy ökade. Tussen kom farande som en kanon kula över snöklädda marken. Kisa sprang kvar vid vägen stirrande på den enorma hunden med de stora tunga fläsket som motverkade det Dasy verkligen ville, Leka.

Tussen kopplades och sen gick de goa vännerna, matte och Tuss för att möta Kisa som kom på gångvägen nedanför.

~~Efter den bravaden gick hela gänget hem fortfarande lite chockade eller busiga. Dasy måste givit upp!~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Suss Petersson med Poeter.se id #43275 innehar upphovsrätten